

Hei alle sammen

Idrettslaget feirer i kveld at det er 40 år siden det blei stifta, og da kan det være på sin plass å se litt tilbake på det som har skjedd i disse åra.

Den spede begynnelsen var i 1968, da det ble holdt noen møter for å diskutere opprettelsen av et bedriftsidrettslag ved DNMI, som det het den gangen. Det første møtet for det nye idrettslaget ble avholdt i august 1969.

Primus motor var Arne Fjørtoft og Knut Heggen.

Det første styret besto av:

Knut Heggen
Arne Fjørtoft
Bjørg Edin
Grete Krogvold
Ragnar Bøckmann

Mange av de ansatte hadde tidligere deltatt i den aktive idretten, med vekslende hell. Disse så nå muligheten til å få en "ny vår". Først og fremst gjaldt dette visnok de som hadde drevet med lagspill. Men det ga også en mulighet til de som ikke hadde vært så proffe tidligere.

De som var først ute, var håndballjentene.

I årsberetningen for 1970 står det:

"Jentene fikk bra tilslutning til tidenes første trening på parkeringsplassen på instituttet. Og det var i første rekke jentenes aktivitet som ga støtet til dannelsen av et bedriftsidrettslag i den meteorologiske etat."

Så gutter, vi blei nok slått der også.

De første som representerte oss, var:

Tove Dahl, målvakt
Sølvi Brettum, Bjørg Edin, Margot Lislien, backer
Kirsti Mosevik, centerhalf, toppscorer, trener og lagleder
Grete Krogvold, Solveig Hovden, Gerda Maalø, angripere

I 1971 var også gutta på plass med håndball, og en ikke ukjent Ole Nielsen ble toppscorer første året.

Aktiviteten var stor på denne tida, og flere andre grupper deltok også i konkurranser: Ski, der vi hadde deltakere i bl.a. Vasaloppet, Birken, 9-mila, 7-mila Friidrett, først og fremst stafetter og terrengløp. Dette var før den store joggebølgen med masse mosjonsløp og også før Holmenkollstafetten blei åpna for bedriftslag. Svømming, bordtennis og orientering var andre idretter disse første åra. Da jeg begynte å jobbe her høsten 1979, sto det et bordtennisbord i trappa mellom 2. og 3. etasje, og der "Akvariet" er nå, ble det utkjempa flere kamper etter arbeidstid.

Det var også stor interesse for idrettsmerkeprøver fra 1970 og utover. Den første tida ble de stort sett holdt på plenen langs Sognsvannsbanen. Jeg har til og med hørt rykter om at 60 meteren ble avholdt innendørs i dårlig vær. Da løp man gjennom

korridoren, snudde og løp tilbake. Med et stipulert tidsfratrekk skulle dette tilsvare 60 meter utendørs.

En periode var også tennis på planen, og medlemmer herfra var med og satte i stand de gamle banene til Blindern Studenthjem.

Fotball kom på programmet i 1977, først med 11-mannslag, og fra 1979 med 7-mannslag. 22 mann skal ha meldt seg "frivillig" til 1. kamp.

I 1975 ble Holmenkollstafetten åpna for bedriftslag, og vi var med fra starten. De første åra med reine herrelag, men fra 1992 kom også jentene med her. Først noen år med eget jentelag, men etter hvert gikk vi over til å stille med herre- og mixedlag, og de siste åra bare med et mixed-lag. Før diverse omlegginger av løypa var bestetida 60.09 fra 1979. Herrelaget klarte også medalje, dvs blant de 200 beste bedriftslaga, i 1991 og 1992. Vi satte da også pers med 59.37, riktignok med et par leiesoldater, og i en ny trase.

I starten av 1980-tallet kom så volleyball på banen. I starten trente vi i idrettsbygget til Universitetet, etter hvert sammen med bedriftsidrettslaget deres, og spilte i bedriftsserien. Etter som interessen endra seg, har vi trent sammen med andre lag rundt omkring: På Jernbaneskolen nede i dumpa i Blindernveien, på bolteløkka skole sammen med St.Hanshjemmet/Bydel 5 og på Grefsen videregående/Voldsløkka/Sogn videregående sammen med Nycomed/Amersham/GE Healthcare. Prestasjonsmessig har det nesten bare gått bedre og bedre, og vi klarte i år for første gang å klore oss fast i 2. divisjon, etter å ha vært nede i 3. et år. Førrige gang vi rykka opp, vant vi til og med 3. divisjon, og skaffa idrettslaget en POKAL!

Et par år hadde vi også egen sjakkgruppe, som arrangerte interne turneringer. Så vi har også hatt hjernetrim.

Da joggebølgen var på topp på 1990-tallet hadde vi også en solid gjeng med jenter som deltok i de populære masse-mønstringene Grete Waitz-løpet, Norgesjoggen og Jentejoggen.

Vi var også så vidt innom squash som treningsform et par år, med fast time en gang i uka

I tillegg har idrettslaget engasjert seg i en del andre aktiviteter, noen årvisse og andre mer sporadiske.

Først og fremst må vi nevne skidagen/festen. De første åra med både koffertløp og stafetter med knivskarp konkurranse mellom avdelingene. Et år gikk en av deltakerne på jentelaget til Klima seg bort, og kom etter hvert tilbake til festen i taxi. De siste åra har langturen fra Stryken fått større og større deltakelse, delvis på bekostning av de tradisjonelle øvelsene. Ofte har det vært dårlig vær, men det har vært svært få avlysninger. Det har til og med blitt arrangert tur rundt Sognsvann på beina et år det ikke var snø i det hele tatt. På den etterfølgende skifesten har også andre enn de mest aktive skiløperne deltatt.

Bilrebus, seinere sykkelrebus, har også vært et årvisst innslag. Sjøl om det ikke har vært veldig mange med de siste åra, har de som har deltatt hatt mange fine opplevelser og lært mye nytt om byen. Rebuslagerne de siste åra, Sofus Lystad og Åse Moen Vidal har sendt deltakerne rundt til interessante steder, og kommet med artige anekdoter under premieutdelinga.

I tillegg har vi arrangert sykle-til-jobben-aksjon i mange år, de siste åra på egenhånd, siden det har blitt nokså dyrt å være med på den landsomfattende aksjonen. Vi har hatt curling-kveld noen år, der de som vil, kan få prøvd seg som Pål Trulsen eller Dordi Nordby. Vi har skøytedag på Frogner stadion eller Valle Hovin, sommerdag med bading og grilling på Langøyene og sykkeltur i marka med innlagt natursti med fine oppgaver.

Ikke minst har vi hatt personer med i den viktigste samarbeidspartneren vår, OBIK. Bjørg Andresen og Tove Langgård har vært med i Trimutvalget. Tove gikk etter hvert inn styret i kretsen, og var vel nesten på gang til å bli valgt til den første kvinnelige lederen.

Interessen for å være med i idrettslaget og delta i aktivitetene har nok variert en del. Så vidt jeg kan lese av gamle dokumenter, var den klart størst de første åra, og nådde nok et minimum siste halvdel av 1990-tallet og i starten av dette tiåret. Da sleit vi med å stille lag i volleyball og Holmenkollstafett (det ble nok noen ekstra etapper på lagene for enkelte). Fotballen slutta å delta i serien og gikk over til bare å trene (tidligere spilte vi kamper, men trente ikke). Håndballen hadde gitt seg mange år tidligere, jentene i 1981 og gutta i 1982 (de hadde slått seg sammen med Universitetet og overlot plassen i serien til dem). Deltakelsen i mosjonsløp på ski og bein gikk også kraftig tilbake, for ski må vel noen dårlige snøvintre ta en del av skylda. Men i det siste ser det bedre ut. Riktignok stiller vi bare ett mixed-lag i Holmenkollstafetten, men volleyball og spesielt orientering ser ut til å ha fått et oppsving.

Fokuset har nok endra seg med åra. Jeg husker fotballkamper der det har vært viktig å vinne, og enkelte har også prøvd å irritere motstanderen, slik at de skulle få gult kort. Men jeg har også vært med på fotballkamper der vi har grilla i pausen, og til og med invitert dommeren på grillmat. Nå for tida er det konkurransemessige ikke så viktig. Riktignok spiller volleyball-laget i 2. divisjon, og prøver å vinne så mange kamper som mulig, men vi er stort sett like fornøyd uansett resultat.

Navnet på idrettslaget, Meteorologen, ga seg vel sjøl, men det har forekommet noen forenklinger. Bl.a. gikk vi i noen år bare under navnet MIBIL. (Jernbaneverkets bedriftsidrettslag het en periode BRØBIL til sammenligning). Men sjøl om en meteorolog er et velkjent begrep, kan navnet likevel skape problemer for enkelte. En gang vi ba om et tilbud på nye drakter, kom tilbudet til Metrologen v/Mette Vågen. Så vidt meg bekjent har vi ikke hatt noen ansatt med det navnet. Her for noen dagen siden kom det også en e-post til meteorologen@met.no, som etterlyste et varsel. Og den kom fra en av de andre regionene...

Økonomien til idrettslaget baserer seg i første rekke på medlemskontingent og salg fra de to automatene, brus og varmdrikk, som vi har stående. En som har gjort en stor jobb i denne forbindelsen, er Henning Halvorsen, som nærmest dreiv brusautomaten på egen hånd i flere år. De siste åra har vi også hatt is- og brussalg i

lokaler våre på SCIENS. Vi har også fått til et veldig bra samarbeid med instituttet, som bl.a. sponser denne festen med et ikke ubetydelig beløp, og også dekker en del av hall-leia på Sogn. Også andre, litt mer uforutsigbare kilder har vi hatt opp gjennom åra. I starten var papirinnsamling viktig. Alt brukt papir ble da samla sammen i egne containere, som enten ble henta eller kjørt av oss til et papirmottak. Vi har også vært med på diverse dugnader, fra pakking av ukeblad sammen med Oslo Song- og danselag til rydding av eget lager på Frysja. Dette har gitt kjærkomne bidrag i kassa.

Hvorfor har vi et bedriftsidrettslag?

Kunne ikke bare de som ville drive med idrett, meldt seg inn i et eller annet vanlig idrettslag? Der har de jo ofte gode trenere og får god støtte til de aktivitetene de er med på.

Jeg mener et bedriftsidrettslag er så mye mer enn bare det reinte sportslige. Lagets formålsparagraf sier: "Lagets formål er ved samarbeid og kameratskap å fremme idretts- og friluftsliv i sunne former for alle som har sitt virke i den meteorologiske etat." Dette tolker jeg til at vi skal jobbe for at de ansatte/medlemmene skal komme i generelt bedre form, på tvers av avdelingsskiller. Folk som er i generelt god form, er mindre sjuke enn de som er i dårlig form. Ved å bidra her, er vi med på å holde sjukefraværet nede. I tillegg til de tidligere nevnte aktivitetene har vi hatt pausegymnastikk, under ivrig og kyndig ledelse av Bjørg Andresen i mange år, og nå har vi aerobic en gang i uka under like god ledelse av Mona. Det viktigste vi har fått til i det siste er nok avtalen om en time fri i uka til å drive fysisk aktivitet, enten det er gågrupper, løpegruppe eller individuell trening på Domus Athletica. Dette viser også det gode samarbeidet vi har fått med ledelsen på instituttet. Vi håper dette kan bli enda bedre i tida framover, og at det nybygget som kommer, kan resultere i et eget trimrom for de ansatte.

At dette skal oppnås ved samarbeid og kameratskap er også viktig. Jeg har vært med i Meteorologen siden 1980, og har i løpet av disse åra blitt kjent med utrolig mange hyggelige mennesker på instituttet, som jeg nok ikke ville blitt uten bedriftsidretten. Dette har jeg også hatt nytte av i jobben, for eksempel på den måten at det har vært lett å vite hvem jeg kan få hjelp av til å løse problemer til beste for mi avdeling eller instituttet.

Dette var et lite tilbakeblikk på de 40 åra som har gått, og noen få tanker om framtida. Jeg vil avslutte med å takke ledelsen på instituttet for at de har bidratt til denne festen, og takk til alle som ville være med å feire oss.

Lykke til i framtida.

La oss utbringe en skål for Meteorologen. Skål!